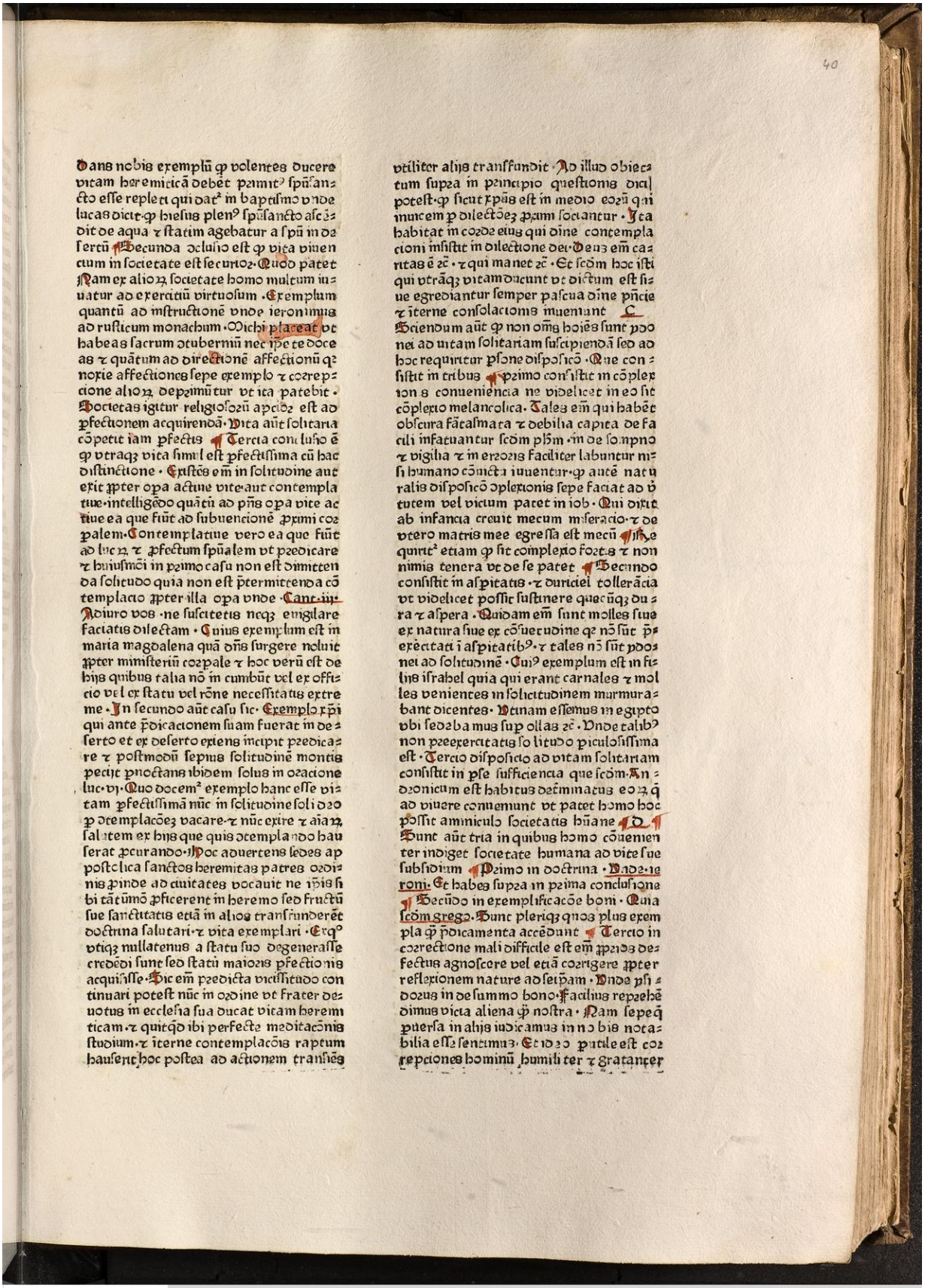

Dans nobis exemplū q̄ volentes ducere vitam heremiticā debēt p̄mittᵒ ſpūſancto eſſe repleti qui datᵉ in baptiſmo vnde lucas dicit q̄ ihesus plenᵒ ſpūſancto aſcēdit de aqua ⁊ ſtatim agebatur a ſpū in deſertū ¶ Secunda concluſio eſt q̄ vita viuencium in ſocietate eſt ſecurioꝛ. Quod patet ¶ Nam ex alioꝝ ſocietate homo multum iuuatur ad exercitiū virtuoſum. Exemplum quantū ad inſtructionē vnde ieronimus ad ruſticum monachum. Michi placeat vt habeas ſacrum otubernīū nec ipe te doceas ⁊ quātum ad directionē affectionū q̄ noxie affectiones ſepe exemplo ⁊ correptione aliorꝝ deprimūtur vt ita patebit. Societas igitur religioſoꝝ apcōᵒ eſt ad pfectionem acquirendā. Vita aūt ſolitaria cōpetit iam pfectis ¶ Tercia concluſio ē q̄ vtraq; vita ſimul eſt pfectiſſima cū hac diſtinctione. Exiſtēs em̄ in ſolitudine aut erit p̄pter opa actiue vite aut contemplatiue. intelligēdo quātū ad p̄ſs opa vite actiue ea que fiūt ad ſubuencionē p̄ximi corpalem. Contemplatiue vero ea que fiūt ad lucrū ⁊ pfectum ſpūalem vt p̄dicare ⁊ huiuſmōi in primo caſu non eſt dimittenda ſolitudo quia non eſt p̄termittenda cōtemplacio p̄pter illa opa vnde. Cant. iii. Adiuro vos. ne ſuſcitetis neq; emigilare faciatis dilectam. Cuius exemplum eſt in maria magdalena quā dñs ſurgere noluit p̄pter miniſterū corpale ⁊ hoc verū eſt de hijs quibus talia nō incumbūt vel ex offitio vel ex ſtatu vel rōne neceſſitatis extreme. In ſecundo aūt caſu ſic. Exemplo xp̄i qui ante p̄dicacionem ſuam fuerat in deſerto et ex deſerto exiens incipit p̄dicare ⁊ poſtmodū ſepius ſolitudinē montis petijt pnoctans ibidem ſolus in oracione luc. vj. Quo docemᵉ exemplo hanc eſſe vitam pfectiſſimā nūc in ſolitudine ſoli deo p̄ contemplacōē vacare ⁊ nūc exire ⁊ aīam ſalutem ex hijs que quis contemplando hauſerat p̄curando. Hoc aduertens ſedes apoſtolica ſanctos heremitas patres ordinis p̄inde ad ciuitates vocauit ne ip̄is ſibi tātūmō pficerent in heremo ſed fructū ſue ſanctitatis etiā in alios tranſunderēt doctrina ſalutari ⁊ vita exemplari. Erqᵒ vtiq; nullatenus a ſtatu ſuo degenerāſſe credēdi ſunt ſed ſtatū maioris pfectionis acquiſiſſe. Dic em̄ p̄edicta viciſſitudo continuari poteſt nūc in ordine vt frater deuotus in eccleſia ſua ducat vitam heremiticam ⁊ quitō ibi perfecte meditacōnis ſtudium ⁊ iterne contemplacōis raptum hauſerit hoc poſtea ad actionem tranſiēs vtiliter alijs tranſfundit. Ad illud obiectum ſupra in principio queſtionis dicitur poteſt q̄ ſicut xp̄us eſt in medio eorū qui inuicem p̄ dilectōē p̄ximi ſociantur. Ita habitat in corde eius qui dīne contemplacioni inſiſtit in dilectione dei. Deus em̄ caritas ē ⁊c. ⁊ qui manet ⁊c. Et ſcōm hoc iſti qui vtrāq; vitam ducunt vt dictum eſt ſiue egrediantur ſemper paſcua dīne p̄ncie ⁊ iterne conſolacionis inueniunt. ℄ Sciendum aūt q̄ non oīs hoiēs ſunt ꝑdonei ad vtramlibet ſolitariam ſuſcipiendā ſed ad hoc requiritur p̄ſone diſpoſicō. Que conſiſtit in tribus ¶ Primo conſiſtit in cōplexionis conuenientia ne videlicet in eo ſit cōplexio melancolica. Tales em̄ qui habēt obſcura fātaſmata ⁊ debilia capita de facili infatuantur ſcōm plūm. in de ſompno ⁊ vigilia ⁊ in erroꝛis faciliter labuntur niſi humano cōſilio iuuentur. q̄ aūtē naturalis diſpoſicō complexionis ſepe faciat ad vtutem vel vicium patet in iob. Qui dixit ab infancia creuit mecum miſeracio. ⁊ de vtero matris mee egreſſa eſt mecū ¶ Inquirit² etiam q̄ ſit complexio fortis ⁊ non nimis tenera vt de ſe patet ¶ Secundo conſiſtit in aſpritatis ⁊ duricie tollerācia vt videlicet poſſit ſuſtinere quecūq; dura ⁊ aſpera. Quidam em̄ ſunt molles ſiue ex natura ſiue ex cōſuetudine q̄ nō ſūt p̄ exercitati in aſpritatibᵒ ⁊ tales nō ſūt ꝑdonei ad ſolitudinē. Cuiᵒ exemplum eſt in filijs iſrahel quia qui erant carnales ⁊ molles venientes in ſolicitudinem murmurabant dicentes. Vtinam eſſemus in egipto vbi ſedebamus ſup ollas ⁊c. Vnde talibᵒ non p̄exercitatis ſolitudo periculoſiſſima eſt. Tercio diſpoſicio ad vitam ſolitariam conſiſtit in p̄ſe ſufficiencia que ſcōm Anꝛonicum eſt habitus deſtimatus eorū q̄ ad viuere conueniunt vt patet homo hoc poſſit amminiculo ſocietatis hūane ¶ Dunt aūt tria in quibus homo cōueniens indiget ſocietate humana ad vite ſue ſubſidium ¶ Primo in doctrina. Vnde. Ieroni. Et habes ſupra in prima concluſione ¶ Secūdo in exemplificacōe boni. Quia ſcōm gregē. Dunt plerique quos plus exempla q̄ p̄dicamenta accēdunt ¶ Tercio in correctione mali difficile eſt em̄ p̄ſens defectus agnoſcere vel etiā corrigere p̄pter reflexionem nature ad ſeipam. Vnde p̄ſonus in de ſummo bono. Facilius repaſcēdimus victa aliena q̄ noſtra. Nam ſepe q̄ puerſa in alijs iudicamus in nobis notabilia eſſe ſentimus. Et ideo vtile eſt correptiones hominū humiliter ⁊ gratanter

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0077
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt